

@donamlamar
#donesdemar

les dones i l'esport a mar

La relació lúdica de la societat catalana amb la mar comença pels banys de platja. Se sap que a finals del segle XVIII era habitual que a l'estiu la gent de Barcelona anés a banyar-se al mar a primera hora del matí o a la posta de sol, i l'any 1821 hi ha la primera ordenança de la ciutat que indica que les dones han de fer-ho davant del Baluard del Rei i els homes a la zona compresa que va de les Drassanes cap a Montjuïc. En els anys següents les zones de banys, sempre separades per gènere, van anar canviant.

A finals del segle XIX comencen a aparèixer les primeres cases de bany, que tenien un ús tant lúdic com de salut, per fer-hi banys de pila, en una mena de banyeres, i banys de mar, que se'n deien d'onades.

Cap al 1870 és el moment en què s'introdueix el concepte d'esport al nostre país, seguint les pràctiques angleses, entre la població masculina i de classe benestant.

L'afició per l'esport que s'inicia llavors fa que de les cases de banys es passi a la creació dels clubs de natació, que neixen amb una clara voluntat d'educació física i de foment de la competició. Quan les primeres dones comencen

L'inici de la pràctica esportiva per part de les dones va generar un gran debat sobre si era convenient per al seu cos

a aficionar-s'hi, es genera un intens debat sobre si l'esport és convenient o no per al cos femení, amb l'argument que les repercussions físiques, psicològiques i, fins i tot, morals que podia tenir eren contraproductives. Darrere d'aquesta filosofia hi havia la creença que l'esport afectava la figura i l'esperit femení i que si bé era saludable per a la dona, s'havia de limitar a aquells esports que li afavorissin la silueta tenint

en compte els cànons de bellesa establerts, i des d'una pràctica no competitiva.

A principis del XX, les dones van consolidant la seva presència en la natació, el rem i més tard la vela. L'any 1912 a Barcelona es constitueix el Fémina Natación Club, que fomenta la natació entre les dones de les classes altes. Quant a la vela, el 1918 el Club Marítim de Barcelona organitza la regata Copa de la Reina per a Hispànies patronejats per dones i hi participen quinze embarcacions. La guanyadora va ser **Concepció Pi** amb el *Culip*.

Si a la Segona República es fomenten les pràctiques esportives mixtes sobretot a les escoles, durant el franquisme l'esport esdevé un veritable repte per a les dones i es va haver d'esperar fins al retorn de la democràcia perquè comencessin les polítiques que fomentaven la pràctica esportiva també entre les dones.

Les Olimpíades de Barcelona de l'any 1992 van suposar una fita important per a la vela de competició en les categories femenines, i diverses esportistes espanyoles van fer pòdium: **Theresa Zabell** i **Patricia Guerra** van aconseguir la medalla d'or en la classe 4.70 femení; i **Natalia Via-Dufresne**, la medalla de plata en la classe Europa femení.

Pel que fa a la vela oceànica, cal esmentar la barcelonina **Anna Corbella** per ser la primera dona de l'Estat espanyol que va fer la volta al món sense escales a la regata World Race l'any 2011. L'havia precedida la francesa **Catherine Chabaud**, que va aconseguir aquesta mateixa gesta entre el 1996 i el 1997 participant a la regata Vendée Globe. I encara abans, l'anglesa **Ane Davidson** havia trencat un sostre de vidre en ser la primera dona a travessar l'Atlàntic.

Campionat Europeu de classe Nacra 17 a Barcelona, 2015

© Diego Yriarte